

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ І
МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ**

*«Розвиток територіальних громад: правові, економічні та
соціальні аспекти»*

ЗБІРНИК ТЕЗ
МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА
30-РІЧЧЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

23-24 червня 2021 року

м. Миколаїв

УДК 332.14
М58

*Друкується за рішенням вченої ради факультету менеджменту
Миколаївського національного аграрного університету
(протокол № 11 від 30.06.2021 р.).*

Р64 Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 23-24 червня 2021 р., Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2021. – 193 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Новіков О.Є. – д-р екон. наук, проф., проректор з наукової роботи Миколаївського національного аграрного університету. **Шебаніна О.В.** – д-р екон. наук, проф., декан факультету менеджменту Миколаївського національного аграрного університету. **Андрющенко Я.Е.** – канд. пед. наук, старший викладач кафедри готельно-ресторанної справи та організації бізнесу Миколаївського національного аграрного університету. **Галунець Н.І.** – асистент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки Миколаївського національного аграрного університету. **Гончаренко І.В.** – д-р екон. наук, проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки Миколаївського національного аграрного університету. **Гусенко А.А.** – старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки Миколаївського національного аграрного університету. **Дибченко Д.М.** – директор Миколаївського регіонального центру підвищення кваліфікації працівників підвищення кваліфікації. **Ємець О.І.** – канд. екон. наук, доц., доцент кафедри теоретичної і прикладної економіки ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». **Жебчук Р.Л.** – координатор польсько-української співпраці Малопольської школи публічного адміністрування Краківського економічного університету в проєкті DOBRE. **Іваненко Т.Я.** – канд. екон. наук, доц., доцент кафедри готельно-ресторанної справи та організації бізнесу Миколаївського національного аграрного університету. **Кальченко О.О.** – заступник начальника Міжрегіонального управління Національного агентства України з питань державної служби в Одеській, Миколаївській, Херсонській областях, Автономній Республіці Крим та м. Севастополь. **Ключник А.В.** – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки Миколаївського національного аграрного університету. **Прокопенко О.** – д-р екон. наук, проф., Президент науково-технічної організації Теадмус (м. Таллінн). **Лещевіца Майра** – д-р екон. наук, проф., проректор з навчальної роботи, Відземський університет прикладних наук. **Пилипенко О.В.** – голова Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області. **Прогонюк Л.Ю.** – канд. юрид. наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки МНАУ. **Чикуркова А.Д.** – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування Подільського державного аграрно-технічного університету.

У Збірнику наукових праць за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 30-річчю незалежності України, що проводилася кафедрою публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки Миколаївського національного аграрного університету, подаються наукові пошуки як авторитетних вітчизняних вчених, так і молодих дослідників та студентів, які досліджують економічні, правові та соціальні проблеми розвитку територіальних громад в умовах децентралізації на базі узагальнення теоретичних та прикладних положень з економіки та управління.

Результати можуть бути використані для подальших досліджень, формування нових наукових ідей.

Матеріали публікуються за оригіналами, що подані авторами. Претензії щодо змісту та якості матеріалів не приймаються. Точка зору редакційної колегії може не збігатися з авторською.

© Миколаївський національний
аграрний університет, 2021

© Кафедра публічного управління та
адміністрування і міжнародної економіки, 2021

ОРГАНІЗАТОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Миколаївський національний аграрний університет

Факультет менеджменту

Міжрегіональне управління національного агентства України з питань державної служби в Одеській, Миколаївській, Херсонській областях, Автономній Республіці Крим та м. Севастополь

Миколаївський регіональний центр підвищення кваліфікації

Шевченківська сільська рада Вітовського району Миколаївської області

Краківський економічний університет (Польща)

Відземський університет прикладних наук (Латвія)

Науково-технічна організація теадмус (Естонія)

Подільський державний аграрно-технічний університет

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	8
Шаповалова І.В.–Роль музейних установ у збереженні культурно-історичної спадщини півдня України: історичний екскурс	8
СЕКЦІЯ 2. РЕФОРМИ В УКРАЇНІ	12
Арбузова Т.В.– Роль місцевого управління у формуванні та реалізації заходів антімонопоольної політики держави	12
Буга Р.Р.– Реформування місцевого самоврядування з питань захисту населення і територій від негативних наслідків надзвичайних ситуацій, як гарантована безпека людині	14
Демченко А.В.– Реформи ринку праці під час карантинних заходів у зв’язку з поширенням COVID-19 в Україні	17
Дробуш І.В. – Місцеві вибори на території Донецької та Луганської областей: актуальні питання законодавчого врегулювання	20
Домбровська-Горщук В.П. –Реформи в Україні : результати незалежності	24
Курепін В.М. – Реформування системи Державної служби з надзвичайних ситуацій: шляхи і способи розв’язання проблеми	26
Москалик К.С. – Децентралізація влади в Україні: ключові завдання реформи	29
Пелешин Р.М., Квасній Л.Г. – Особливості реформи шкільної освіти і процеси децентралізації	33
Русавська В.І. – Адаптація національного трудового законодавства до законодавства Європейського Союзу	36
Яцейко А.В. – Реформи в Україні	39
СЕКЦІЯ 3. ТЕНДЕНЦІЇ У СФЕРІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	41
Гончаренко І.В., Дибченко Д.М, Кальченко О.А. –Innovative development of the region	41
Богашко О.Л .– Формування кластерів – одна із тенденцій у сфері регіонального інноваційного розвитку	44
Войтенко Г.М.– Проблеми управління проектами міжнародного значення розвитку підприємництва	46
Квасній Л.Г., Федішин В.В. – Прогнозування соціально-економічних процесів у сфері розвитку Прикарпаття	48
Ключник А.В., Галунець Н.І. – Методологічні аспекти розробки стратегії розвитку територіальних громад	50
Мацедонська Н.В. – Проблеми регіонального розвитку на сучасному етапі	51
Пилипів Н.І., П’ятничук І.Д., Сологуб С.І. – Роль стратегії соціально-економічного розвитку ОТГ в контексті зміни підходів до регіонального розвитку в Україні	53
Сторонянська І.З., Бенюк Л.Я. – Тенденції формування доходів місцевих бюджетів в умовах економічної нестабільності	55
Тимчишин Ю.В. – The impact of regional’s development modern challenges on	58

7. Florida Richard (2017) *The New Urban Crisis: How Our Cities Are Increasing Inequality, Deepening Segregation, and Failing the Middle Class-and What We Can Do About It* .Basic Books

Богашко О. Л., к. е. н., доцент кафедри маркетингу та управління бізнесом, Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ФОРМУВАННЯ КЛАСТЕРІВ – ОДНА ІЗ ТЕНДЕНЦІЙ У СФЕРІ РЕГІОНАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Однією з головних тенденцій розвитку сучасної регіональної економіки, зумовленої глобалізацією, інформатизацією та постіндустріальним інноваційним розвитком є кластеризація. Регіональні та міжрегіональні кластери розглядаються як пріоритетні міжгалузеві комплекси, які визначають розвиток постіндустріальної інформаційної економіки на національному й регіональному рівні та є суттєвим фактором підвищення конкурентоспроможності національної та регіональної економіки за рахунок інтеграції сполучених галузей і взаємозалежних соціальних інститутів.

Т. Єган вважає, що кластер – це форма промислової організації, яка залежить від мереж високоспеціалізованих, взаємозалежних фірм приватного сектора й установ суспільного сектора, кінцева продукція яких проникає на ринки за межі центрального регіону [2]. В даному випадку, на думку автора, кластер – це сукупність великих підприємств регіону та мережа збуту їх продукції, які суттєво впливають на кількість та якість споживання як всередині, так і за межами даного регіону.

М. П. Войнаренко пояснює кластер як територіально-галузеве добровільне об'єднання підприємств, які тісно співробітничать із науковими установами й органами місцевої влади з метою підвищення конкурентоздатності власної продукції та економічного зростання регіону [3]. На нашу думку, таке трактування кластеру є досить прогресивним, оскільки в ньому вперше наголошено на цілях такого об'єднання (підвищення конкурентоздатності продукції, економічне зростання регіону), які враховують інтереси як приватних підприємств, так і державних установ регіону.

Поряд із загальним поняттям «кластер» виділяються поняття «промисловий кластер», «регіональний кластер», «регіональний промисловий кластер». Основною ознакою всіх цих понять є географічна близькість підприємств і організацій, їх взаємозалежність у процесі виробництва. Однак інноваційна складова практично не зазначена в будь-якому з первинних поширених тлумачень поняття «кластер».

Поняття «інноваційний кластер» розглядається як «об'єднання різних суб'єктів суспільного життя (промислових компаній, дослідних центрів,

органів державного управління, громадських організацій), що дозволяє використати переваги двох способів координації економічної системи – внутрішньо фірмової ієрархії та ринкового механізму, що дає можливість більш швидко і ефективно використовувати нові знання, наукові відкриття і винаходи». Автори цієї праці також підкреслюють, що для держави в цілому діяльність інноваційних кластерів визначає, по-перше, масштаби й темпи розвитку наукомістких галузей економіки; по-друге, місце країни в міжнародному поділі праці; по-третє, можливість рівноправного економічного співробітництва з розвинутими країнами; по-четверте, можливість збільшення притоку зарубіжного капіталу й експорту вітчизняної продукції.

Отже, в умовах сучасної інноваційної економіки теоретико-методологічні погляди на процес кластеризації зазнають суттєвої еволюції. Генезис визначень кластера представляє спадкоємність орієнтації на інноваційний розвиток і обмін інформацією та знаннями.

На нашу думку, виходячи зі змісту та цілей даного дослідження, слід вживати новий термін – теоретичне поняття «регіональний інноваційний кластер», під яким будемо розуміти довготривалу коаліцію адміністративної влади та громадських організацій регіону, виробничих, переробних, збутових та обслуговуючих підприємств, освітніх закладів, наукових установ та інноваційних форм ведення бізнесу з метою спільної і взаємовигідної розбудови конкурентоспроможної, соціально-орієнтованої економіки регіону, що базується на нових знаннях, інноваціях та всеохоплюючому використанні інтелектуального капіталу регіону.

Сучасний розвиток окремих економічних систем свідчить, що кластерні об'єднання є однією з найефективніших форм організації інноваційних процесів, форм регіонального розвитку, за якої на ринку конкурують вже не окремі підприємства, а цілі комплекси, які зменшують свої витрати завдяки спільній технологічній кооперації компаній. Об'єднання у кластери формують специфічний економічний простір з метою розширення сфери вільної торгівлі, вільного переміщення капіталу та людських ресурсів, а отже, виконують функції структуроутворюючих елементів глобальної системи. Основна мета кластера – підвищення внутрішньої та міжнародної конкурентоспроможності його членів за рахунок комерційного і некомерційного співробітництва, наукових досліджень та інновацій, освіти, навчання і заходів регіональної політики та державної підтримки.

Інформаційні джерела

1. Богашко О. Л. Методологічні засади регіонально-кластерної структури управління інноваційним розвитком. Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Серія «Економіка» : Науковий журнал. Том 21. Випуск 2. Одеса : ФОП «Головко О. А.», 2016. С. 119–124.

2. Egan, T. «Toronto Competes: An Assessment of Toronto's Global Competitiveness», Toronto. Economic Development Office, 2000

3. Voynarenko M. P. Clustering within the Framework of Entrepreneurship, Economic Integration and Investment Attraction. [Електронний ресурс]. Regional forum «Social aspects and financing of industrial restructuring». 26 and 27 novem. 2003, Moscow, Russian Federation, Topic 6. Regional dimension of industrial restructuring. United Nations Economic Commission for Europe. URL: <http://www.unece.org>

Войтенко Г.М., магістрант

Науковий керівник: Мельничук Ю.М., канд.екон.наук., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ МІЖНАРОДНОГО ЗНАЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Управління проектами є складним завданням у найкращі часи, і управління міжнародними проектами лише поглиблює ці складності та збільшує ці виклики. Деякі проблеми та глобальні проблеми управління міжнародними проектами, які потрібно врахувати, будуть сильно відрізнятися та залежати від країн, у яких буде задіяний будь-який проєкт, особливо, коли це стосується розвитку підприємництва.

Міжнародне управління проектами – це управління проектами на міжнародному рівні або за кордоном, тому міжнародне управління проектами вимагає певного набору навичок для забезпечення успіху під час його здійснення.

Управління міжнародними проектами впливає на підприємницьку діяльність і стає все більш важливим у сучасному світовому діловому світі, де бізнес продовжує експансувати в нові країни та ринки, або для збільшення своєї частки на ринку, або для зменшення витрат, використовуючи більш ефективні ресурси, знайдені в інших країнах. Управління міжнародними проектами вимагає унікальних інструментів та методів, щоб надати міжнародним проєктам більші шанси на успіх.

До проблем управління проектами міжнародного значення в розвитку підприємництва можемо віднести те, що в кожній країні є власні стандарти.

Проблема зі стандартами в глобальному розумінні і в значній мірі в міжнародному управлінні проектами полягає в тому, що вони не є стандартними. Стандарти відрізняються від країни до країни, і потрібно буде розглянути, які стандарти використовуватимуться, чи будуть потрібні кілька стандартів. Деякі ключові сфери, що впливають на управління:

- Політична;
- Правова система;
- Стандарти бухгалтерського обліку;

Наукове електронне видання

РОЗВИТОК ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ПРАВОВІ,
ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ

ЗБІРНИК ТЕЗ
МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА
30-РІЧЧЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

(українською, англійською та російською мовами)

Видавець і виготовлювач:
Миколаївського національного аграрного університету
54020, м. Миколаїв, вул. Г. Гонгадзе, 9
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4490 від 20.02.2013 р.